

2 Νοέμβρη: ΑΠΟΧΗ από τις εκλογές των Υπηρεσιακών Συμβουλίων!

ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΔΕΙΕΣ ΟΙ ΚΑΛΠΕΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ...

...ΝΑ ΓΕΜΙΣΟΥΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ!

Οι εργαζόμενοι/ες στην Εκπαίδευση καλούνται στις 2 του Νοέμβρη στις κάλπες για τα υπηρεσιακά συμβούλια της Εκπαίδευσης (ΠΥΣΔ(Π)Ε, ΑΠΥΣΔ(Π)Ε και ΚΥΣΔ(Π)Ε). Πρόκειται για το παραδοσιακό πανηγύρι του εργοδοτικού και πελατειακού συνδικαλισμού, η αποθέωση της λογικής ότι ο δρόμος για τη βελτίωση των εργασιακών μας συνθηκών περνά μέσα από τη μίζερη διαπραγμάτευση, την «εξυπηρετησούλα», το πάρε-δώσε με την εργοδοσία πίσω από κλειστές πόρτες. Αυτό που διαφημίζεται, *δεξιά κι αριστερά*, ως «συμμετοχή» δεν είναι τίποτε άλλο από ενσωμάτωση, από ψαλίδισμα των αναγκών μας στο μέτρο των κυβερνητικών επιλογών.

Τα υπηρεσιακά συμβούλια δεν είναι όργανα ουδέτερα, όπου απλά συζητιέται και προωθείται η καλύτερη ιδέα για τη λειτουργία των σχολείων, μα μέρος του μηχανισμού προώθησης της θέλησης της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου (που για τους εργαζόμενους/ες στην εκπαίδευση είναι διπλά αντίπαλος: ως άμεσος εργοδότης και ως εκφραστής των γενικότερων επιδιώξεων της άρχουσας τάξης στην εκπαίδευση). Οι δύο συνάδελφοι/ισσες, που σύμφωνα με το νόμο και μετά από εκλογές που οργανώνει η διοίκηση, παίρνουν τη θέση του μέλους του ΥΣ, οι «αιρετοί», είναι κανονικά μέλη του ΥΣ. Η συμμετοχή τους σ' αυτά δεν είναι κάποια μορφή ελέγχου της διοίκησης. Οι αιρετοί καθορίζουν με την ψήφο τους ποιος συνάδελφος/ισσα θα μετατεθεί, αποσπαστεί, τοποθετηθεί σε κάποιο σχολείο κλπ. Πρόκειται δηλαδή για μια καθαρή έκφραση αυτού που λέμε «συνδιοίκηση». Οι συνάδελφοι/ισσες που επισκέπτονται προεκλογικά τα σχολεία παρουσιάζουν μια ελαφρώς διαφορετική εικόνα. Δεν υπάρχει ούτε ένας υποψήφιος/α που να δηλώνει δημόσια και με ειλικρίνεια (γιατί κατ' ιδίαν πάει το τάξιμο της «εξυπηρετήσης» σύννεφο) ότι επιθυμεί να γίνει μέλος της διοίκησης. Η κοινή καραμέλα είναι ότι θέλουν να ελέγχουν τη διοίκηση, περιορίζοντας έτσι τις αυθαιρεσίες σε βάρος των συναδέλφων/ισσών τους. Η πραγματικότητα όμως δεν είναι άλλη από το ότι αργά ή γρήγορα μετατρέπονται (εξ αιτίας της θέσης τους, αν όχι και της πολιτικής συνείδησής τους) είτε σε κανονικά μέλη της διοίκησης (δεν θα επεκταθούμε εδώ στις χυδαιότητες που έχουμε ζήσει τόσα χρόνια, χυδαιότητες στις οποίες δυστυχώς έχουν και οι συνάδελφοι/ισσες μας εκπαιδευτεί, και τις ανέχονται, μας και πάρουν κι εκείνοι το μερτικό τους από τις «εξυπηρετησούλες») είτε σε μεσολαβητές που εξομαλύνουν τις σχέσεις της διοίκησης με τους υφισταμένους. Η παραπάνω περιγραφή δεν ακυρώνεται από το γεγονός ότι υπάρχουν κάποιοι/ες ελάχιστοι συνάδελφοι που στέκονται με πολιτική ακεραιότητα στα ΥΣ, και μάλιστα έχουν βρεθεί να διώκονται για τη στάση τους απέναντι στην εργοδοσία και υπέρ των συναδέλφων/ισσών και των μαθητών/ριων μας. Άλλωστε, κάποιοι από αυτούς είναι συναγωνιστές/ριες μας στο πανελλαδικό ρεύμα των Παρεμβάσεων.

Ο έλεγχος πάνω στις αποφάσεις της διοίκησης είναι ζωτικής σημασίας για τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση, όμως είναι άλλο πράγμα ο έλεγχος και άλλο η αυταπάτη του «εκδημοκρατισμού» ή της «καλής λειτουργίας». Ο έλεγχος αυτός θα έπρεπε να γίνεται από τα σωματεία μας σε **δημόσιες και ανοιχτές** διαδικασίες.

Οι εκτιμήσεις μας για τον ρόλο των συμβουλίων και του εργοδοτικού συνδικαλισμού σε αυτά ενισχύονται τα τελευταία χρόνια από τη μετατροπή των εκλογών σε ένα απρόσωπο ιντερνετικό παιχνίδι, που επισφραγίζει τη βούληση των αφεντικών να αποκλείσουν κάθε ζωντανή και συλλογική έκφραση των εργαζομένων από τον πολιτικό χώρο. Η εδώ και τόσα χρόνια υποκατάσταση της άμεσης δημοκρατίας από την απομόνωση του παραβάν, του συμβολικού κλουβιού της «ιερής στιγμής της ψήφου», φτάνει σήμερα στην πιο απαίσια εκδοχή της, την ψήφο από το σπίτι, την ψήφο από τον καναπέ, την ψήφο χωρίς τη ζωντανή συζήτηση και τη «δημιουργική ταλαιπωρία» της φυσικής παρουσίας. Είχαμε προειδοποιήσει έγκαιρα, όταν ΟΛΕΣ οι υπόλοιπες παρατάξεις χειροκροτούσαν τις αρετές της τηλε-εργασίας (αν και με διαφορετικό ύφος η καθεμία), ότι τα αφεντικά θα την χρησιμοποιήσουν σε κάθε ευκαιρία που θα τους δοθεί στην κατεύθυνση της έντασης της εκμετάλλευσης, αλλά και του ελέγχου και του αυταρχισμού. Η εφαρμογή της τηλε-αντίληψης στο συνδικαλιστικό προσφέρει μια πρώτης τάξης ευκαιρία για να ξεμπερδέψουν με τα συνδικάτα τα οποία ήδη βρίσκονται εδώ και καιρό σε κρίση.

Η Ενωτική Αριστερή Παρέμβαση δεν συμμετέχει στις εκλογές για τα ΥΣ. Καταγγέλλουμε ανοιχτά εκείνες τις παρατάξεις, που -με ένα σωρό σοφιστείες- βάζουν σήμερα πλάτη στη high-tech καρικατούρα του υπουργείου. Καλούμε τους συναδέλφους/ισσες σε ένα μαζικό γύρισμα της πλάτης στη φάρσα των ΥΣ και τη σαπίλα του εργοδοτικού - πελατειακού συνδικαλισμού, που τους παρουσιάζονται με το προσωπείο της δημοκρατίας.

Να μείνει ο υπουργός και τα αφεντικά που τον κινούν, μόνοι με το ηλεκτρονικό τους σύστημα, να καταγράφουν τον εαυτό τους και μόνο. Η ελπίδα των εργαζομένων είναι στο σωματείο και όχι στην εξατομίκευση, στη διεκδίκηση και όχι στη διαπραγμάτευση, στους δρόμους της συλλογικής πάλης και όχι στους διαδρόμους της αναξιοπρέπειας, στον αγώνα για μια συνολικά δίκαιη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και όχι στην αθλιότητα της αστικής μοιρολατρίας.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ!

ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

**ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΣ, ΑΜΕΣΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ/ΙΣΣΩΝ ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΑ**

**ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟ –
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ - ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ»,
ΠΛΑΙΣΙΩΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ, ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ**

**Ενωτική Αριστερή Παρέμβαση
εκπαιδευτικών ΔΕ ν. Ιωαννίνων**